

РЕШЕНИЕ

№ 101

гр. Кюстендил, 09.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ в публично заседание на девети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мирослав М. Начев

при участието на секретаря Мая Др. Стойнева
в присъствието на прокурора М. В. С.
като разгледа докладваното от Мирослав М. Начев Частно наказателно дело
№ 20221500200303 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.12 и следващи от Закон за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни актове за налагане на наказание лишаване от свобода или на мерки, включващи лишаване от свобода/ЗПИИСАННЛСМВЛС/ и е образувано е по искане на Заместник Главен прокурор при Апелативен съд Болоня, Република Италия, за признаване и изпълнение на съдебни актове / присъди/ за налагане на наказание лишаване от свобода на въз основа на Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27.11.2008г. за прилагане на принципа на взаимно признаване на съдебни решения по наказателни дела, свързани с лишаване от свобода по отношение на българския гражданин Р. М. ИЛ., роден на ****г. в гр.**** ЕГН *****, за изпълнение на наказание „лишаване от свобода“, наложено му въз основа на присъди на съдилища в Република Италия.

Представителят на ОП Кюстендил предлага искането да бъде уважено и съдебният акт да бъде признат и приведен в изпълнение.

Засегнатото лице Р.И. не се явява, доколкото същият в момента се намира в Затвор Велетри, Република Италия. Сред постъпилите документи е и писмо на Главна прокуратура при Апелативен съд Болоня от 07.03.2022г. за

уведомяване на Р.И., че ще бъдат предприети действия за признаване на присъдата от страна на българския съд.

В хода на производството по отношение на И. е допуснато осъществяването на правна помощ, като за негов служебен защитник е назначен адв.В.Р.. Същият изразява становище за преценка основателността на постъпилото искане.

Окръжният съд, след като се запозна със събраните по делото доказателства и със становищата на страните, приема за установено следното :

От изпратените от страна на италианските власти документи – писма, присъди, Удостоверение по чл.3 от Закона и др., придружени с преводи на български език, е видно:

Съгласно изложеното в Удостоверението по чл.3 от Закона, Р. М. ИЛ. е осъден с присъда № 161/04 на Първоинстанционен съд гр.Венеция от 24.02.2004г. по дело № 3304/03, влязла в законна сила на 09.05.2004г., както и с присъда № 2597/12 на Апелативен съд гр.Болоня от 23.11.2012г. по дело №173/13, влязла в законна сила на 21.01.2014г.

С първата от присъдите И. е признат за виновен в извършване на две престъпления – по чл.110 от Наказателния кодекс, извършено през м.април 2003г. в гр.Венеция, кв.Местре, и по чл.609 от Наказателния кодекс, извършено на 16.03.2003г. в гр.Сан Дона ди Пиаве, провинция Венеция. Престъплението по чл.110 от НК се изразява в следното – в съучастие с други лица е улеснявал и експлоатирал проституиране на лица от женски пол – Г. Ж., А. Х., А. П., В. Т. и С. Д., като след пристигане на лицата в Италия с насилие и заплахи ги е изпращал да проституират, а след това е получавал печалбите от тяхната дейност.

Престъплението по чл.609 от НК се изразява в следното – с побой и заплахи е принуждавал Г. Ж. да осъществява полови контакти.

За извършването на престъпленията на Р.И. било наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години.

С втората от присъдите И. е признат за виновен в извършване на две престъпления по чл.99 параграф 4 от Наказателния кодекс, извършени на 25.01.2008г. в гр.Римини.

Първото престъпление по чл.99 параграф 4 от НК се изразява в следното – в съучастие с други лица е употребил заплахи и насилие, приближил се до М. М., като ѝ е казал „Дай ми парите, ако не ми дадеш парите ще те убия“, като в същото време е насочил към нея нож и е взел от чантата ѝ сума от 100 евро и престъплението е рецидив.

Второто престъпление по чл.99 параграф 4 от НК се изразява в следното – в съучастие с други лица е употребил заплахи и насилие, приближил се е до А. М., като ѝ е казал „Ако не правите това ще ви бием, ще ви убием тука, така няма да се върнете у дома“, като е държал кухненски нож и я е ритал по различни части от тялото, измъкнал от ръцете ѝ чантата и е присвоил сума от 530 евро.

За извършването на престъпленията на Р.И. били наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 9 години, както и „глоба“ от 1800 евро. С присъдата на Апелативния съд по отношение на И. допълнително били постановени постоянна забрана за работа в администрацията и мярка „експулсиране от страната“.

С постановление на Главна прокуратура на Републиката при Апелативен съд гр.Болоня от 14.10.2014г. по преписка № 86/14, на основание 663 от Наказателно процесуалния кодекс наложените на Р.И. по отделните присъди наказания били кумулирани, като били определени окончателни наказания : „лишаване от свобода“ за срок от 9 години и „глоба“ от 1800 евро, с допълнително постановени постоянна забрана за работа в администрацията и мярка „експулсиране от страната“. От определеното наказание „лишаване от свобода“ било приспаднато времето, през което И. е изтърпявал наказание „лишаване от свобода“ и е бил задържан, като неизтърпяната част от това наказание е определена на 5 години и 17 дни.

В Удостоверението по чл.3 от Закона в раздел „Данни за срока на наказанието“ са посочени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 5 години и 17 дни, „глоба“ от 1800 евро, с допълнителни наказания - постоянна забрана за работа в администрацията и експулсиране от страната. От този размер на наказанието „лишаване от свобода“ е приспаднат срок от 3 месеца и 27 дни, доколкото И. е бил задържан през периода 17.06.2021 – 13.10.2021г., като остатъкът от наказанието „лишаване от свобода“ което следва да бъде изтърпяно, възлиза на 4 години, 8 месеца и 20 дни към 13.10.2021г.

С акт на Главна прокуратура на Републиката при Апелативен съд гр.Болоня е взето решение за изпращане на съдебните актове за признаване и изпълнение в Република България. В изпълнение на това решение е издадено и горепосоченото удостоверение по чл. 4 от Рамково решение 008/909/ПВР на Съвета. На 03.05.2022г. същото е постъпило първоначално в СГС с приложени документи, като с разпореждане на съдия – докладчика от 09.05.2022г. по чнд 1648/2022г.делото е изпратено на ОС Кюстендил по компетентност.

При така изложената фактическа обстановка, Окръжният съд намира че са налице предпоставките за признаване и изпълнение на съдебните актове, с които на Р.И. са наложени наказания „лишаване от свобода“, с определено окончателно наказание „лишаване от свобода“ за срок от 9 години.

Приложеното Удостоверение по чл.3 от Закона е с необходими реквизити, а посочените в него присъди са актове по смисъла на чл.1. С влезлите в сила присъди е ангажирана наказателната отговорност на българския гражданин Р. М. ИЛ.. Местоживеенето на осъденото лице е в гр.***, поради което компетентен да се произнесе относно признаване на присъдите е Окръжен съд Кюстендил.

Деянията по присъда № 2597/12 на Апелативен съд гр.Болоня от 23.11.2012г. попадат в списъка от престъпления, за които не се изисква двойна наказуемост съгласно чл. 8 ал.2 т.18 от Закона – организиран или въоръжен грабеж. Въпреки това, описаните деяния по чл.99 параграф 4 от италианския НК съставляват престъпления и по българския НК – грабеж в съучастие по чл.198 ал.1 вр.чл.20 ал.2. Деянията по присъда № 161/04 на Първоинстанционен съд гр.Венеция от 24.02.2004г. - по чл.110 и по чл.609 от италианския НК също представляват престъпления и по българския НК – по чл.155 ал.3 вр.ал.1 вр.чл.20 ал.2 и по чл.143 ал.1 вр.чл.20 ал.2 НК.

В конкретния случай не е налице някое от основанията за отказ за признаване на решението, визирани в разпоредбата на чл.15 от Закона. Представеното удостоверение е пълно и с необходими реквизити, лицето не се намира на българска територия, но е гражданин на Република България и има местоживеене в нея, признаването на присъдите не би било в противоречие с принципа „ne bis in idem“; налице е двойна наказуемост по отношение на всички деяния, а две от тях са включени в списъка по чл.8 ал.2

от Закона, изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ не е погасено по давност, липсват ограниченията изброени в чл. 15 ал.1 т.9 б.а – в, като Р.И. е бил информиран лично за производствата, довели до постановяване на присъдите.

Освен това, в съответствие с разпоредбата на чл.454 ал.1 т.1 НПК не се изисква да е налице съгласие от осъдения И., доколкото по отношение на него е постановена и допълнителна мярка „експулсиране“ от издаващата държава.

Предвид изложеното, Окръжният съд намира че са налице изискванията на ЗПИИСАННЛСМВЛС за признаване и изпълнение на описаните в Удостоверението присъди, а именно – присъда № 161/04 на Първоинстанционен съд гр.Венеция от 24.02.2004г. по дело № 3304/03, влязла в законна сила на 09.05.2004г., и присъда № 2597/12 на Апелативен съд гр.Болоня от 23.11.2012г. по дело №173/13, влязла в законна сила на 21.01.2014г., с които Р.И. е признат за виновен в извършване на престъпления. Въз основа на тези присъди с постановление на Главна прокуратура на Републиката при Апелативен съд гр.Болоня от 14.10.2014г. по преписка № 86/14 е определено окончателно наказание „лишаване от свобода“ за срок от 9 години. Доколкото за извършване на престъпление по чл.198 ал.1 българския НК предвижда налагане на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 до 10 години, то не се налага приспособяване на окончателното наказание по реда на чл.13 от Закона.

С оглед размера на наложеното наказание „лишаване от свобода“ – 9 години, на основание чл.57 ал.1 т.2 б.а ЗИНЗС следва да бъде определен първоначален режим „строг“ на изтърпяването му.

На основание чл.12 ал.9 от Закона следва да бъде приспаднато времето, през което Р.И. е бил задържан или е изтърпявал наказание. В съответствие с посоченото в постановлението на Главна прокуратура на Републиката при Апелативен съд гр.Болоня от 14.10.2014г. по преписка № 86/14 и в Удостоверението по чл.3, неизтърпяната част от наказанието „лишаване от свобода“ за срок от 9 години към 13.10.2021г. възлиза на 4 години, 8 месеца и 20 дни.

От общия срок на наложеното наказание допълнително следва да бъде приспаднато и времето от 13.10.2021г. до фактическото предаване на И. на

българските власти, през което същият е изтърпявал наказание „лишаване от свобода“.

След влизане в сила на решението, преписи от него следва да бъдат изпратени на ОП Кюстендил за предприемане на действия по изпълнение, както и на ВКП и на Министерство на правосъдието. За влизането му в сила следва да бъде уведомен и компетентния орган на издаващата държава -

Главна прокуратура на Републиката при Апелативен съд гр.Болоня, Република Италия.

С оглед на горното и на основание чл.12 ал.8 ЗПИИСАННЛСМВЛС, Окръжният съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за изпълнение присъда № 161/04 на Първоинстанционен съд гр.Венеция, Република Италия, от 24.02.2004г. по дело № 3304/03, влязла в законна сила на 09.05.2004г., с която българският гражданин Р. М. ИЛ., роден на ***г. в гр.***, ЕГН *****, е признат за виновен в извършване на две престъпления, както следва - по чл.110 от италианския Наказателния кодекс, извършено през м.април 2003г. в гр.Венеция, кв.Местре, и по чл.609 от италианския Наказателния кодекс, извършено на 16.03.2003г. в гр.Сан Дона ди Пиаве, провинция Венеция, съответстващи на престъпления по чл.155 ал.3 вр.ал.1 вр.чл.20 ал.2 и по чл.143 ал.1 вр.чл.20 ал.2 от НК на Република България.

ПРИЗНАВА за изпълнение присъда № 2597/12 на Апелативен съд гр.Болоня, Република Италия, от 23.11.2012г. по дело №173/13, влязла в законна сила на 21.01.2014г., с която българският гражданин Р. М. ИЛ., роден на ****г. в гр.****, ЕГН *****, е признат за виновен в извършване на две престъпления по чл.99 параграф 4 от Наказателния кодекс, извършени на 25.01.2008г. в гр.Римини, съответстващи на престъпления по чл.198 ал.1 вр.чл.20 ал.2 от НК на Република България.

Наказанието, което Р. М. ИЛ. следва да изтърпи въз основа на горепосочените присъди и с оглед постановление на Главна прокуратура на Републиката при Апелативен съд гр.Болоня, е „лишаване от свобода“ за срок

от 9 години.

На основание чл.57 ал.1 т.2 б.а ЗИНЗС наказанието „лишаване от свобода“ следва да бъде изтърпяно при първоначален режим "строг".

На основание чл.12 ал.9 ЗПИИСАННЛСМВЛС ПРИСПАДА времето, през което Р. М. ИЛ. е бил задържан или е изтърпявал наказание в съответствие с посоченото в постановление на Главна прокуратура на Републиката при Апелативен съд гр.Болоня от 14.10.2014г. по преписка № 86/14 и в Удостоверение по чл.3 от Закона, като неизтърпяната част от наказанието „лишаване от свобода“ за срок от 9 години към 13.10.2021г. възлиза на 4 години, 8 месеца и 20 дни.

На основание чл.12 ал.9 ЗПИИСАННЛСМВЛС ПРИСПАДА допълнително от общия срок на наложеното наказание и времето от 13.10.2021г. до фактическото предаване на Р. М. ИЛ. на българските власти, през което същият е изтърпявал наказание „лишаване от свобода“.

Решението подлежи на протестиране и обжалване в 14 - дневен срок от днес пред Апелативен съд София.

След влизане в сила на решението, преписи от него да бъдат изпратени на ОП Кюстендил за предприемане на действия по изпълнение, както и на ВКП и на Министерство на правосъдието.

За влизането му в сила следва да бъде уведомен и компетентния орган на издаващата държава - Главна прокуратура на Републиката при Апелативен съд гр.Болоня, Република Италия.

Съдия при Окръжен съд – Кюстендил: _____